

CAGANÒFILI

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ «AMICS DEL CAGANER»

TERCERA ÈPOCA · DL.: B-21.699/97 · BARCELONA · DESEMBRE 2017 · NÚM. 51

Editorial. El Caganer, ambaixador

El nostre admirat personatge, a qui l'etnòloga Linda Page va definir com un símbol nacional català, ha esdevingut en les darreres dècades, a més d'una icona, un veritable ambaixador de la nostra cultura. Efectivament, la figura va experimentar inicialment una difusió des de Catalunya cap als pessebres valencians, murcians, balears i canaris, així com cap a les escenificacions del santoral estiuec a la regió portuguesa d'Oporto. Més recentment, el caganer s'ha propagat extensament per terres llatines fins acabar arrelant en dues de les regions pessebrístiques més importants del món cristià, com són Nàpols i Provença. En conjunt, el podem trobar ara mateix en una àrea geogràfica gairebé tant àmplia com la que al llarg de l'àrea Mediterrània va abastar l'ús de la seva cofadura, la barretina, o la que van conquerir els almogàvers, durant l'Edat Mitjana. Tanmateix, mostrant el seu tarannà ben educat i respectuós, el personatge s'ha adaptat a la indumentària dels indrets on s'ha establert, a diferència del Pare Noël que a tot arreu ens avorreix abillat amb el ridícul abric vermell amb el que va investir la Coca-Cola. Així doncs, el podem veure cofat amb el barret de roda de carro a Mallorca o amb la barretina verda a Portugal, i vestit a l'estil dels *pastori* napolitans o dels *santons* provençals a les regions corresponents. Esperem que en un futur no molt llunyà el nostre caganer aconseguixi ampliar la seva zona de influència, qui sap si cap a regions de forta tradició pessebrística, com és el cas d'alguns països de l'Europa Central i de Llatinoamèrica.

Jordi Arruga

Jordi Roca i Franc Aleu

Caganers de l'Any 2017

A l'Assemblea de socis del 5 de juliol d'enguany, es van escollir com a Caganers de l'Any 2017, **Jordi Roca**, reconegut com un dels millors xefs de pastisseria del món, i **Franc Aleu**, artista, visionari, ideòleg i creador del caganer de l'Òpera Samfaina, situada a l'antic Espai Liceu.

Els guardons de Caganer de l'Any es lliurarà durant el Sopar de Nadal 2017 que tindrà lloc el dimecres 13 de desembre a l'Hotel Yurbban Passage Hotel & Spa de Barcelona.

Amics del Caganer

Visiteu el nostre web

Us recordem que al nou web de l'associació hi trobareu les últimes informacions que es generen a l'entorn de la nostra entitat i de la figura del caganer. Els continguts són actualitzats periòdicament, però també hi trobareu tot l'arxiu de documental d'anys anteriors.

Òpera Samfaina

Un dia, no sabem ben be quin... algú va somiar en vendre tifes de xocolata i convertir-les en el souvenir imprescindible per a tots aquells forans que vinguessin a descobrir el nostre país i les nostres tradicions... i no només ho va somiar sinó que ho va fer realitat.

A l'antic Espai Liceu, des de fa un any hi trobem l'Òpera Samfaina. Una aposta esbojarrada, singular, irreverent i que a ningú deixa indiferent. Gastronomia, productes de la

terra, tradicions i un sense fi d'estímul per tots els sentits.

A mesura que ens hi endinsem, després de navegar per la Mediterrània, de passejar pel jardí de les Hespèrides i de conversar amb un Sant Jordi i un drac d'on floreixen llonganisses en comptes de roses, arribem a la Capella de la Festa Major on hi trobem un formós Caganer.

A diferència del pessebre (tímid i discret), aquest no està gens amagat, tot al contrari. Les mirades atentes

dels capgrossos de la sala el converteixen en l'estrella. Un caganer viu, que interacciona amb els nous i de dolces digestions que ens obsequia amb tifes de xocolata amb segell Jordi Roca.

Per a en Franc Aleu, visionari, ideòleg i creador d'aquest indret màgic, el caganer és el retrat del català en

totes les seves dimensions, virtuts i defectes.

No us podeu perdre la visita, us sorprendrà, us encantarà i per uns instants creureu que heu tastat el fruit de l'eterna joventut mentre Zeus us fa l'ullet.

Que vagi de gust i bona tifa!

Iolanda Marchueta

Cercant el caganer perfecte

Entro a Google i escric al cercador 'caganer', obtinc 302.000 resultats. Déu ni do! Pensava que n'hi hauria menys! Trobo caganers de tot tipus, caganers amb barretina que són els que tots coneixem, de polítics, cantants, monarques, futbolistes i piolins que segur que aquest any tindran un èxit rotund.

Com és d'esperar, n'hi ha alguns que m'agraden més que d'altres, però el nostre ADN com a caçadors de caganers, sempre ens porta a buscar aquella peça irrepetible i única per un col·leccionista.

La cerca per excel·lència d'un caçador de caganers és en fires, mercats, inclús en pots trobar algun en trobades de brocanters o antiquaris. En aquests casos, els caganers que em criden més l'atenció són els que descobreixes fets de materials i suports que mai t'hauries imaginat. Aquí, valores l'enginy i visió d'aquells artistes que han sigut valents i han apostat per dissenyar una peça original i sovint única. Aquí

Caganer de fusta

hi hauria els caganers fets de sabó, de càpsules de cafè, de sal, etc.

A banda de les troballes en els llocs més habituals, existeixen aquelles ocasions en les que trobes autèntiques perles en botigues que no tenen res a veure amb l'artesanía. He de reconèixer que com a col·leccionista tinc certa debilitat per aquells caganers que se't presenten i a part de tenir una funció decorativa, tenen altres usos com ara un caganer que és un càntir, un clàssic com el segell de correus amb un caganer o bé un altre que a partir d'encendre una espelma et permet poder obtenir una tifa de xocolata desfeta.

Un altre escenari que es presenta sovint és intentar trobar caganers en llocs que visites pel món. Quan viatges, tens la curiositat i et preguntes com serà i si trobaràs el caganer que desitges. Aquest afany, et porta a tenir constantment el radar obert, ja que saps que sinó estàs atent, pot ser que aquell moment passi i que no es torni a presentar. Quan aconseguixes trobar-ne un, la satisfacció és més molt més gran que quan fas una troballa aquí, per molt que el caganer que tens al davant sigui un dels més originals, diferents, estrofolaris que hagi vist mai, ja que has trobat una raresa.

No obstant, no sempre es tracta d'una cerca incansable per aconseguir el caganer perfecte, sinó que a vegades els caganers t'arriben sense que tu els esperis. M'agrada quan la gent que et coneix, et ve amb una figura i et diu 'no sé si la tens' i t'obsequia amb un caganer fantàstic que en aquell moment no t'esperaves. Aquestes contribucions a la teva col·lecció són meravelloses perquè sempre te'n recordes que aquella peça te la van regalar i que algú es recordi de tu i tingui aquests detalls és molt bonic.

Caganer fet amb càpsules de Nespresso

Torno a entrar a Google amb l'esperança d'aconseguir el caganer perfecte, i efectivament no el trobo. Estic contenta perquè vull seguir gaudint d'aquests gestos de generositat de persones que te'l regalen i també d'aquesta incansable il·lusió de col·leccionista per seguir buscant el caganer que marcarà la diferència i que afortunadament mai acaba arribant.

Roser Mitjà

Caganer de sabó

El conte del caganer

Text: Mireia Vidal / Il·lustracions: Guillem Escriche

El dia que a l'escola del Pep la mestra repartia els personatges de l'obra de Nadal, ell sempre es posava nerviós. Cada any esperava que li toqués fer de Sant Josep, però sabia que ho acabarien fent el Carles o el Pere, que eren els més alts i forts de la classe. També li hauria agradat fer de llenyataire, perquè et deixaven dur una destrala antiga, i no li hauria importat gens fer de rei, tot i que els que ho havien fet anys anteriors deien que amb la capa es passava molta calor. El cas és que quan va arribar el moment d'anunciar el seu personatge, el Pep va tancar els ulls ben fort confiant que com a mínim li toqués fer de pescador.

—Pep, tu faràs de caganer.—Va dir la mestra.

I, com si no hagués passat res, la dona va continuar regalant pagesos, afilladors, rentadores i pastorets, mentre al Pep se li ensorrava el món.

Com? Ho havia sentit bé? Caganer???? Però si aquell era el pitjor personatge de tots! A ningú li agradava passar-se tota la funció amagat darrera un matoll fent veure que anava amb el cul enlaire.

El Pep no es podia creure el que acabava de sentir, però tampoc tenia cap intenció de ser la riota de tothom, així que va fer l'única cosa que se li va ocórrer per solucionar la situació. Va esperar que acabés la classe i va plantar-se davant la mestra.

—Vull que s'elimini la figura del caganer de la funció de Nadal.—Va dir el Pep seriós.—A ningú li agrada fer-la i, a més, quin sentit té aquesta figura en un pessebre? No serveix de res.

—Que no serveix de res? —Va fer la mestra sorpresa. —Poc en saps tu de la importància del caganer!

—Importància? Quina importància pot tenir algú que fa de ventre, mentre la resta d'habitants del poble porten els seus millors presents al nen Jesús?

—Això és el que penses?—Va mirar-lo entristida la dona.

—Això és el que pensa tothom—Va protestar el Pep.

—Molt bé—Va fer la mestra tot arrufant el nas. —Si és així, deixaré que triïs el personatge que vulguis. Però abans, hauràs d'esbrinar què significa realment el caganer.

I aviat que acabaria, va pensar el Pep. D'importància en trobaria poca, així que va decidir posar-se a la feina per tal d'entrellistar-la aviat i triar el seu nou personatge. Aquest any faria de Sant Josep.

Aquella tarda el Pep va anar a casa l'avi en sortir de l'escola. L'avi feia uns pessebres precisos, d'aquells amb molta molassa, un munt de llumetes i cases de poble on es veien petits focs encesos sobre els que hi penjaven cassoles que treien fum.

—Caram Pep, si que véns aviat!—Va dir l'avi que no l'esperava fins diumenge.

—Si vols pots ajudar-me a acabar el pessebre.

Al Pep li agradava molt ajudar l'avi a muntar-lo, però el que no entenia era per què l'home deixava sempre la figura del caganer per col·locar-la al final.

—Potser no cal que la posem.—Va dir el Pep.

—No posar el caganer?—Va exclamar l'avi sorprès.—I quin sentit tindria un pessebre sense caganer?

Però el Pep ja n'estava ben fart que tothom fes veure que aquella ridícula figura era tan important. Un gest de mal humor li va enfosquir el rostre, i l'avi se'n va adonar.

—Saps qui me'l va regalar aquest caganer?—Va dir l'home tot acariciant la petita figura de fang una mica despintada.—Me la va donar el meu pare. I a ell li va entregar abans el seu. Porta molts anys en aquesta família, i saps per què?, perquè el caganer ens simbolitza a nosaltres.

—Nosaltres som el caganer?—Va preguntar encuriós el Pep.

—Exacte. Tots som caganers. Que potser no t'has sentit mai una figura petita i insignificant sense gaire valor?

El cert és que el Pep més d'una vegada s'havia sentit així, però l'avi li va explicar que precisament aquells que pensen que no tenen res, poden oferir allò que són.

—No t'entenc avi.—Va rondinar el Pep que s'atabalava cada cop que l'home deixava anar alguna de les seves frases de vell.

—Doncs ho explicarem a poc a poc.—Va fer l'avi pacient.—Oi que totes les figures del pessebre porten un present al nen Jesús? Ous, gallines, fusta, o pa? Són coses que de ben segur li faran servei, però aviat s'acabaran.

— Però el caganer no els porta res. Només fa caca.

—I per què serveixen els fems? —Va preguntar l'avi— Recordes la pudor que fan a vegades els camps? Es perquè hi aboquen fems que abonen la terra.

Tot d'una el Pep va recordar com la mestra els havia explicat que els excrements s'utilitzaven com a fertilitzants que enriquien la terra i feien créixer els horts.

—El caganer està adobant el camp perquè tinguin una bona collita!—Va cridar el Pep.

—Exacte. Quan s'acabin tots els regals de la gent del poble, creixeran les fruites i verdures que seguiran alimentant al nen Jesús.—Va explicar l'avi.

—I tots som caganers?

—Malament aniríem si no ho fóssim. —Va somriure l'avi.—Anar de ventre és sinònim de salut. Vol dir que el teu organisme funciona bé i ja veus que també és sinònim de prosperitat. Una bona terra adobada és garantia de futur, i la tradició catalana diu que posar un caganer en un pessebre, porta bona sort.

Tot d'una el Pep va començar a mirar-se aquella petita figura amb barretina i el cul enlaire, com un personatge

amable i proper. Potser no tenia ovelles ni gallines perquè era pobre, però també oferia el millor de si mateix.

De fet, una bona collita era potser el regal més generós, i cagar no era pas una vergonya sinó un honor. Si podem treure el que ens sobra, senyal que abans hem tingut alguna cosa per omplir el ventre. Ben menjats i ben cagats la vida sempre es veu millor, i com deia l'avi: caga el rei, caga el papa i de cagar ningú se n'escapa.

L'endemà, quan el Pep va arribar a l'escola va córrer a buscar la mestra. Tenia pressa per explicar-li tot el que havia après, i quan la dona li va preguntar quin personatge del pessebre volia fer, el Pep ho va tenir claríssim.

Potser sí que alguns personatges semblaven més vistosos i importants. Potser algunes figures eren santes i encisadores, però d'entre totes elles, n'hi havia una que era senzilla i humil, desvergonyida, un xic descarada però, per sobre de tot, molt semblant a tots nosaltres. El Pep va decidir que faria de caganer i, mentre es col·locava ajupit darrera un matoll de cartró, sentia que, de tots els presents que la resta de personatges portaven, el seu era sens dubte el més generós.

FI

El caganer de Josep Puig i Cadafalch

Enguany és l'any Puig i Cadafalch i aprofitant que s'apropen les festes de Nadal hem decidit fer un homenatge al mataroní més il·lustre en forma de caganer i per això ens vam posar en contacte amb el Josep i la Maribel de la Terrisseria de Caldes, especialistes en fer caganers personalitzats, perquè el fessin. El caganer és una de les figures més característiques i entranyables de la imatgeria popular nadalenca catalana. Segons la tradició popular catalana es creu que el caganer amb les seves femtes fertilitza la terra, per la qual cosa se'l considera un símbol de prosperitat i bona sort per a l'any vinent i si no es col·loca al pessebre, comporta desventures. Per als amants del caganer podem dir que és la figura més popular i entranyable del nostre pessebre, fins al punt que gràcies a la Terrisseria de Caldes i en molt bona part als de Caganer.com durant tot l'any podem adquirir-ne i, a més a més, s'ha convertit en un souvenir per als turistes.

Centrant-nos en el caganer de Josep Puig i Cadafalch, en Josep, l'escultor, dissenyador i motllista de la Terrisseria de Caldes, ha triat el plànol com a objecte que caracteritza la professió de l'arquitecte, que mostra subjectant-lo amb les dues mans, on s'hi poden veure les quatre grans columnes jòniques que havien de sostenir unes victòries alades, situades a l'entrada de la gran plaça de l'Exposició Internacional de Barcelona a Montjuïc, dins del projecte en estil noucentista català. La tradició diu que van ser enderrocades per la dictadura

de Primo de Rivera l'any 1928, pel seu caràcter de símbol de Catalunya, i restituïdes com a acte de justícia. L'obra es va dur a terme entre 2010 i 2011, segons el projecte de Manel Sangenís, tot creant un espai al redós de les noves columnes molt encisador, on se celebren actes de tot tipus, però els més emotius són els de caire reivindicatiu per al nostre país, com ara recentment el del manifest pel referèndum.

Les noves columnes inaugurades el 27 de febrer de 2011 pel president de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, i l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, són del mateix estil jònic sense estries al fust com l'original, però millor acabades amb motllures al basament. L'alçada, com l'original, és de 20 metres, incloent pedestal, basament, fust i capitell. El diàmetre és variable, d'uns 2-2,5 metres, més ample a la base per aconseguir un efecte visual de major alçada, segons l'ordre clàssic

Jònic de Vitruvi. Construïdes amb peces prefabricades per Prefabricados Pereira, SL, de pedra artificial armada amb acer inoxidable post-tensat i juntes de plom.

A diferència de les originals, ara tenen un caràcter permanent amb una simbologia molt clara com indiquen les dues inscripcions en els pedestals dels extrems: «Restitució, com a acte de justícia històrica, de les quatre columnes enderrocades per la dictadura l'any 1928, pel seu caràcter de símbol de Catalunya 1919-2010. Parlament de Catalunya – Ajuntament de Barcelona – Xarxa d'Entitats Cíviques i Culturals dels Països Catalans pels Drets i les Llibertats Nacionals» i «Monument Nacional d'homenatge als homes i dones patriotes catalans de tots els temps».

*Ignasi Nubiola Briera
Xavier Nubiola Briera*

Quatre anys del Museu del Caganer a Centelles

En els seus quatre anys de funcionament el Museu s'ha anat consolidant. Tant en l'aspecte d'espai com d'exposició amb l'increment d'una habitació i de dues vitrines. A fi de poder ordenar més bé els caganers i fer esponjosa la visita.

L'agrupament, dins del que és possible, de les figures per la seva procedència, permet explicar els figuraires, sovint ignorats, que re-ivindico. La llista de caganers procedents dels diversos tallers fan una bella lletania. Germans Vidal-Roca, Aurora Mas, Francesc Gòdia, Anna M. Pla, Martínez de Caldes, Carme Ferrer, Scaramuix, Laura Baldrich i Esther Font, Pere Homs, Núria Valls, Tallers de Múrcia, Caganers de la Xina... i d'altres que no en sé el nom.

Juntament amb les figures s'hi exposen quadres i instal·lacions que amplien la relació del Caganer amb la Plàstica. Una mostra és el «Retaule del Pi de Centelles» en

que clou la visita, o bé, la «Taula Màgica» on s'hi troben diverses composicions d'homenatges i reivindicacions.

Una àmplia biblioteca sobre les arts populars i el Caganer pot ser consultada i oberta a possibles treballs. També s'ofereixen visualitzar àlbums i carpetes d'imatges que van des de 1900 fins als nostres dies.

Tot això ho trobareu i ho podeu disfrutar al Museu. Fa un any que realitzo visites guiades «teatralitzades» per fer més agradable la coneixença o ampliació de coneixements sobre el Caganer. Visiteu-lo.

Jordi Sarrate

«La Grande Sauterelle»

Llagosta o caganer

Sortir a veure món sempre ajuda a eixamplar les mires i a airejar les idees i comprovar que enllà de l'Ebre la gent no s'enderia en menudalles com el caganer. Per això una escapada a Portugal sempre pot ser refrescant, si més no pels ignorants com jo. Però pareu compte que ja he vist els vostres pensaments malignes en evocar ràpidament els *cagãos* de les *Cascatas* de Porto, just per això i en previsió de relaxar-me de tanta cagamenta vaig optar per Lisboa, ciutat de pau i de bé on els temorosos del Senyor no es preocupen per les tradicions del nord.

Pels qui coneixeu la ciutat, ja us haureu adonat dels plaers de passejar-hi, imperi de la reflexologia podal! Voretes com muntanyes russes, no només per l'orografia pròpia de la zona, sinó també per elles mateixes. A Lisboa l'únic consol pels peus es troba en uns jardins i oasi excepcional d'art on l'empedrat irregular de petites llambordes bonyegudes i relliscoses que regnen impunement per la vila, greu atemptat a al salut pública en especial per cames, peus i generacions d'avançada edat, n'és desterrat. Es tracta del Museo Calouste Gulbenkian. Aquest temple del saber recull les col·leccions de l'armeni Calouste Sarkis Gulbenkian qui feu fortuna amb el petroli. S'hi poden contemplar col·leccions antigues i modernes de tot tipus, que reflecteixen els interessos variats i el gust refinat del seu propietari.

Fruint d'aquest luxe d'art a l'edifici que aixopluga l'art modern, vaig anar a petar davant un gran bronze de l'artista francesa Germaine Richier, «La Grande Sauterelle»

(la gran llagosta) feta l'any 1946. Es tracta d'una peça en la que s'hi identifica clarament una dona nua a la gat-zoneta amb mans implorants. Com podreu identificar clarament a la imatge adjunta, de l'extrem caudal del seu budell en surt una massa generosa i grossa, que fàcilment els ingenus podrien confondre com un recurs escultural per a que la figura no caigui; però siguem realistes, quan aquests recursos s'utilitzen es fan d'una altra manera tot procurant que no donin peu a confusions ni mals entesos. Però pels iniciats com nosaltres en l'art del ben cagar, allò que s'hi representa és el procés d'evacuació del què certament deuria ser una gran molèstia per la seva propietària. Allò que s'hi troba a faltar, és la valentia de l'artista a l'hora d'anomenar les coses pel seu nom i no batejar-les amb eufemismes com «la gran llagosta». Aquesta escultora es veu que tenia per costum començar a treballar a partir de models vius, no entrarem en detalls escabrosos per intentar imaginar quines eren les condicions de treball, si aquestes eren a partir de models reals. L'únic consol és el de pensar que malgrat el realisme d'aquesta obra, després de la 2a Guerra Mundial, la Germaine Richier va intentar transmetre un major sentit d'angoixa deformant els cossos, que en aquest cas era completament innecessari, doncs la grandària d'allò que l'escultura està excretant no pot ser més angoixant.

No cal dir que, malgrat tot i en especial del mal de peus i del desig d'airejar-me, aquesta troballa va representar una alenada d'aire fresc en un viatge de tardor calorosa a Lisboa.

Marc Ignasi Corral

Exposicions

Barcelona L'Illa Diagonal

Carrer del Doctor Josep Agell, 9

**Del 4 al 24
de desembre de 2017**

Les setmanes prèvies a Nadal, podreu gaudir d'una magnífica exposició de caganers organitzada per la nostra Associació al Centre Comercial de l'Illa Diagonal.

L'exposició romandrà oberta els set dies a la setmana, en horari d'apertura del centre (inclosos diumenges i festius).

Molts i molts caganers ompliran els 11 metres lineals de vitrines ubicades al primer pis. També hi hauran d'altres sorpreses que trobareu a l'exposició.

Aquest any tots a L'Illa Diagonal! Els caganers us hi esperen!

L'ARBOÇ
FIRA
SANTA LLÚCIA 2017

CASA DE CULTURA - CAN ROSSELL

Mostra de **CAGANERS**
de la col·lecció particular de l'arbocenc
ROBERT ROVIRA I FERRÉ

Horari FIRA
8 de desembre de 19 a 21h.
9 i 10 de desembre d'11 a 14
i de 17 a 20h.

La Mostra romandrà oberta del 8 de desembre de 2017 al 28 de gener de 2018, en horari de la Casa de Cultura

Col·labora:

L'Arboç Casa de Cultura Can Rossell

**Del 8 de desembre de 2017
al 28 de gener del 2018**

Memòria d'Activitats 2016

Les activitats desenvolupades per l'Associació com cada any han estat múltiples i diverses.

L'Assemblea General va tenir lloc el dijous 30 de juny al vespre als locals de la Fundació Formació i Treball al carrer Ramon Llull de Sant Adrià, van assistir-hi 22 associats. Es va regalar un caganer, com es fa cada any, als socis assistents, com a record i per engrandir les seves col·leccions respectives.

Va sortir escollit com a Caganer de l'Any el pintor i grafista Ramon Puig i Artigas, conegut pel nom artístic de Werens per la seva difusió de la nostra figura en el conjunt de la seva obra i principalment pel caganer gegant que va pintar a una paret lateral de la seu de l'Associació de Pessebristes de Sabadell.

Al sopar que va tenir lloc després de l'Assemblea hi van assistir 34 persones.

Les tradicionals exposicions varen

ser tres i es van celebrar al Masnou als locals de la Associació Gent del Masnou, a Barberà del Vallès i al espai Albert Mussons dels locals de la Associació organitzadora de la Festa Major de Gràcia al carrer Alzina núm. 9. Varen proporcionar les figures d'aquestes exposicions els socis, Miquel Garolera, Vicenç Segarra, Joan M. Pou, Xavier Borrell i Xabier Añoveros. Totes les exposicions van ser visitades per molta gent amb el beneplàcit i satisfacció de tots els visitants.

El sopar anyal de Nadal es va celebrar al Hotel Yurban al carrer Trafalgar de Barcelona el dia 1 de desembre, van assistir-hi 59 persones i com cada any es va lliurar el guardó de Caganer de l'Any, a la persona escollida a l'Assemblea, Werens. El va presentar la Iolanda Marchueta i el guardonat va agrair-ho amb unes simpàtriques i aplaudides paraules i a més va regalar a l'Associació un quadre d'un caganer que va pintar

en el mateix acte davant de tots els comensals.

Es va regalar als assistents, com els darrers anys, dues noves postals de reproduccions de caganers antics, i van rebre en el mateix acte el diploma de l'Associació els nous socis.

Varen sortir dos nous números de «El Caganòfil» el 48 i el 49, el primer, al juny, amb articles d'en Xavier Borrell, Jordi Arruga, Xabier Añoveros i Ignasi i Xavier Nubiola i el 49, al desembre, amb articles d'en Xabier Añoveros, Jordi Sarrate, Marc Ignasi Corral, Iolanda Marchueta, Nerea Blanqué, Ignasi i Xavier Nubiola.

La Junta Directiva es va reunir en set ocasions en les que es van tractar els habituals temes i es van preparar i organitzar les diverses activitats que van tenir lloc al llarg de l'any.

El nombre d'afiliats al 31 de desembre era de 80.

Xabier Añoveros i Trias de Bes

Curiositats caganòfiles

El Bio-bus de Bristol, un bus que funciona amb gas metà que és generat per excrements i restes de menjar.

Serveis per a pixa-pins de l'Òpera Samsfaina.

Més informació a: www.amicsdelcaganer.cat
info@amicsdelcaganer.cat